

Foruroligende film om almindelige mennesker

Cate Shortlands »Lore« er en forunderlig og foruroligende film om børns flugt gennem Tyskland i Det Tredje Riges døende dage. Frem for alt er det en film, der fortjener at blive SET.

AF SAMUEL BEN ISRAEL

Cate Shortlands »Lore« er umiddelbart en smule mærkværdig. Den blev indstillet til en Oscar for bedste ikke-engelsksprogede film af det i høj grad engelsksprogede land Australien.

Forklaringen er egentlig ligetil og ligger i, at filmen er – noget så eksotisk – som en australsk-tysk co-produktion, indspillet på tysk i Tyskland.

Filmen blev dog ikke nomineret i kategorien af det Los Angeles-baserede Oscar-akademi, *Academy of Motion Picture Arts and Sciences* – en lukket klub af Hollywood-filmfolk, der mildt sagt har ry for at være æstetisk konservative.

At den ikke blev nomineret kunne hænge sammen med, at den både fortælle-mæssigt og især visuelt er for udfordrende i en sammenhæng, hvor mainstreamfilmindustrien hylder sig selv. Som sådan er »Lore« – med en forpremiere den 26. marts i Gloria – valgt til at tyvstarte dette års CPH PIX-festival, der løber af stabelen den 11. april.

Nazi-forældre taget af de allierede

»Lore« hører til en type af film, som et simpelt handlingsreferat aldrig kan yde retfærdighed – for eksempel af den slags, som bruges i markedsføringen over for et massepublikum.

Læs om »Lore« hos Kino.dk

Den ultrakorte version: da hendes nazi-forældre bliver taget af de allierede i Det Tredje Riges døende dage, får teenageren Lore (Saskia Rosendahl) ansvaret for at føre sine mindre søskende fra Schwarzwald i det sydlige Tyskland til bedstes hus i Vadehavet tæt på den danske grænse.

Undervejs får de hjælp af jøden Thomas (Kai Malina), og Lores livssyn sættes på prøve, da hun må stole på én, hun er opdraget til at hade.

Pointen er, at handlingens konstruktion og dens gestaltning langtfra kan reduceres til et så simpelt plot og en så skarptskåren psykologisk konflikt – det er ikke bare endnu et klassisk *coming of age*-drama, der tilfældigvis udspiller sig på en politisk scene.

Hvor langt kan man gå og stadig gøre det gode?

Måden, den er fortalt og ser ud på, gør »Lore« til en både forunderlig smuk og foruroligende grum film. Den forener drømmeagtig poesi og rå hverdagsrealisme, og flere af dens problemstillinger (i flertal!) er snarere etiske end rent psykologiske – for eksempel spørgsmålet om, hvor langt man kan gå og stadig gøre det gode.

Skildringen af børnenes flugt gennem Tyskland er episodisk, og baggrundshandlinger og de enkelte aktiviteter – at skaffe mad eller husly – får flere gange forrang. Dermed forskydes betoningen *fra* plottet – at komme fra A til B – og den enkelte figurs psykologi *til* flugtens mundane banalitet og mødet mellem mennesker indrammet af samfundets totale sammenbrud.

Dette understøttes forbilledligt af filmens visuelle stil med tomme landskaber, rystende, uskarpe billeder optaget med håndholdt kamera og hyppige nærbilleder af – traditionelt set – narrativt ubetydelige detaljer eller decentrerede udtryksløse ansigter.

»Lore« kan sidestilles med en hverdagslig udgave af »Der Untergang« om såkaldt helt almindelige mennesker. Frem for alt er det en film, der fortjener at blive SET.

»Lore« (instr.: Cate Shortland, Australien/Tyskland 2012, 109 min.). Premiere d. 4. april i Gloria (København), Vester Vov Vov (København), Park Bio (København), Øst for Paradis (Aarhus), Biffen (Aalborg), Cafe Biografen (Odense), Café Slotsbio (Hillerød), Nicolai Biograf (Kolding), Gentofte Kino, Albertslund Biograferne, Værløse Bio og Hadsund Bio.

Redaktion: Modkultur

Emneord: Film | nazisme | flugt | Det Tredje Rige | Tyskland | Australien |

Tak fordi du bruger Modkraft.

Vi håber du har læst noget interessant eller oplysende.

Du kan støtte Modkraft via MobilePay: **50 37 84 96**